

Zrcadlení

Kryštof

E Hmi D E Hmi E

E Hmi F#

1. Do perutí v konečcích řas,

E Hmi F#

jak z telegrafních drátů vytepu vzkaz,

E

že cítím ztrátu, ve svém aparátu,

Emi

To ticho před bouří, co zebe víc než vanilkové nebe.

E

Tři plus milión sto básní,

Hmi F#

že napíšu zas

G A Hmi A

a můžeš se dívat a vstupné si nech

Hmi A G A

Jen když mé tělo orosí dech.

D A

R: |: Už dobře znám to tiché hřmění

Hmi F# (D)

kdy zrcadlením se vrací

Hmi (G)

to co ztrácím... :|

2. Do perutí v konečcích řas,

jak z telefonních tónů vypustím hlas.

Že chci přijmout linku,

jen na chvíli,

než sečtu kresby letokruhů,

já z knihy ohrožených druhů.

Já milenec

něžně brutálních krás

a můžeš se dívat a vstupné si nech,

jen když mé tělo orosí dech..

R:

Emi A G Hmi G Emi A G Emi Hmi E

Mezihra:

E Emi

Do perutí v konečcích řas

E B Hmi

jak z telegrafních drátů vytepu vzkaz.

R: